№ 22. Łódź, środa 21 maja 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . . . Marek 9.—
Miesięcznie . . . . . Marek 3.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon Nr. 100.
Administracja czynna od 9 do 3 po południu.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 90 fen.
Drobne ogłoszenia 15 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.50.

Dekrety i rozporządzenia.

DEKRET
o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym.

Art. 1.

Przywóz wszelkich towarów do państwa i ich wywóz z państwa oraz przewóz tranzytowy przez obszar państwa bez osobnego pozwolenia jest zakazany.

Art. 2.

Pozwoleń na przywóz, wywóz i przewóz towarów udzielać będzie utworzona przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu komisja z udziałem przedstawicieli Ministerstw: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Aprowizacji i Skarbu, dla przywozu, wywozu i przewozu towarów, która ma również prawo ustalić w każdym poszczególnym wypadku warunki, pod któremi przywóz, wywóz i przewóz może nastąpić; w sprawach, dotyczących pozwolenia na przywóz towarów, potrzebne jest pozwolenie Ministra Skarbu.

Na podstawie pozwoleń Komisji wydawać będzie Ministerstwo Skarbu odnośne polecenia do urzędów celnych i innych władz skarbowych.

Ministrom Przemysłu i Handlu, Aprowizacji i Rolnictwa przysługuje prawo zwolnienia — po wspólnem porozumieniu się—pewnych rodzajów towarów z pod tego zakazu.

Art. 3.

Kto, używając podstępu lub innego nieuczciwego zabiegu, usiłuje wbrew zakazowi towary do obszaru państwa przywozić, zeń wywozić lub przezeń w celu wywozu za granicę przewozić, kto innym w tem pomaga lub innych do tego namawia, ulegnie w drodze sądowej, o ile za ten czyn niema przewidzianej surowszej kary w innych przepisach;

karze aresztu od trzech do sześciu miesięcy i grzywny do 100,000 mk. (150,000 kor.) lub jednej z tych kar,

Jeśli wartość towaru nie przekracza 2,000 mk. (3,000 kor.) winny ulegnie karze:

aresztu do miesięcy trzech i grzywny do mk. 5,000 (7,500 kor.) lub jednej z tych kar.

Jeśli wartość towaru nie przekracza 200 mk. (300 kor.), winny ulegnie ukaraniu przez władze skarbowe grzywną do 1,000 mk. (1,400 kor.).

Jako wartość towaru przyjąć należy cenę normalną w miejscu wykrycia przekroczenia.

Art. 4.

Winny przestępstw, w części II i III art. 3 wymienionych, ulegnie karze, w części I-go tegoż art. określonej, jeśli przestępstwa dopuszcza się nałogowo lub zawodowo.

Art. 5.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny od skazanego zastąpi ją kara aresztu, a to:

a) do roku jednego w wypadkach w części I-szej art. 3-go;
b) do sześciu miesięcy w wypadkach w części II-iej art. 3-go;
c) do 14 dni w wypadkach części III-ciej art. 3-go.

Art. 6.

Niezależnie od kar, w myśl art. 3-go i 4-go wymierzyć się mających, należy orzec na rzecz Skarbu Państwa konfiskatę towaru, będącego przedmiotem przestępstwa.

W toku postępowania należy zarządzić sprzedaż towaru po cenach normalnych, jeżeli dalsze przechowywanie go ze względu na grożące zepsucie lub inne okoliczności nie jest możliwe; środki prawne nie wstrzymują wykonania.

Art. 7.

Niezależnie od wypadku, w części II-ej art. 6-go wymienionego, towar sprzedany będzie po cenach normalnych w toku postępowania, jeśli powszechny brak tego towaru dotkliwie daje się odczuwać, zaś dłuższe jego przechowanie mogłoby wpłynąć na zwyżkę cen przedmiotów codziennej potrzeby.

Dopuszczalność takiej sprzedaży orzeknie w każdym poszczególnym wypadku Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 8.

We wszystkich wypadkach, gdy konfiskata towarów nie będzie orzeczoną, towar lub też osiągnięta ze sprzedaży suma będzie w jego miejsce zwrócona.

Art. 9.

Jeżeli towary, których przywóz lub przewóz bez osobnego pozwolenia jest zakazany, będą urzędowi lub posterunkowi celnemu przez osobę upoważnioną do rozporządzenia towarami w celu przedsięwzięcia postępowania celnego zgłoszone — należy je zatrzymać, kara iednak nie będzie stosowana, ani towar nie ulegnie konfiskacie.

Takie zatrzymane towary może państwo zakupić po cenach normalnych. Niezakupiony towar, względnie cenę kupna, wyda się, po złożeniu względnie po odtrąceniu przypadającego cła, upoważnionemu do rozporządzenia towarem.

Art. 10.

Rozpoznanie przestępstw, w części II-giej art. 3-go wymienionych, należy do właściwości sądów pokoju.

Art. 11.

Na terytorjum Państwa Polskiego, na krórem obowiązuje austrjacka ustawa karna, przestępstwo, określone w części I-ej art. 3-go i w art. 4-ym, uważane będzie za występek, zaś w części II-giej art. 3-go — za przekroczenie.

Art. 12.

Wykonanie niniejszego dekretu poruczam Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Pańsiwowych i innymi interesowanymi Ministrami.

Dan w Warszawie, d. 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:
J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
Kazimierz Hącia.

„Dz. Pr.“ z 8/II 1919 r. Nr. 15 poz. 216.

PRZEPISY TYMCZASOWE

o wynagrodzeniu adwokatów.

Art. 1.

Niniejsze przepisy ustalają wynagrodzenie adwokata w stosunku do klijenta w braku umowy w sprawach z powództwa cywilnego.

Art. 2.

Podstawą wynagrodzenia jest wartość przedmiotu sporu.

Art. 3.

Zasadnicze wynagrodzenie może być podwyższone według uznania sądu aż do 50% po nad przepisaną wysokość w sprawach szczególnie trudnych lub wymagających szczególnej pracy adwokata, w razie zmniejszenia ceny powództwa w toku sporu lub zastępstwa więcej, niż jednej osoby.

Art. 4.

W sprawach o nadanie aktom klauzuli egzekucyjnej (art. 161^{24} i 365^{1} ust. post. cyw.) należy się $^{1}/_{3}$ zasadniczego wynagrodzenia.

Art. 5.

W razie umorzenia sprawy:

a) przed sąd z urzędu o wypadkach, przewidzianych w ust. 4 i 5 art. 53 i ust. 1 i 2 art. 584 ust. post. cyw.,

b) na żądanie pozwanego w wypadkach. przewidzianych w ust. 1, 2 i 3 art. 69 i ust. 1, 2 i 3 art. 571 ust. post. cyw., i

c) wskutek zrzeczenia się przez powoda powództwa należy się adwokatowi tylko $^{1}/_{4}$ część zasadniczego wynagrodzenia bądź za pierwszą instancję, jeżeli sprawa umorzona będzie w tej instancji, bądź za dwie instancje, jeżeli sprawę umorzy instancja apelacyjna lub jeżeli instancja ta zatwierdzi umarzającą decyzję w pierwszej instancji. W razie umorzenia postępowania drugiej instancji wskutek zrzeczenia się przez stronę skargi apelacyjnej, należy się adwokatowi niezależnie od wynagrodzenia za pierwszą instancję $^{1}/_{4}$ zasadniczego wynagrodzenia za drugą iustację.

Art. 6.

Jeżeli strona broniona jest przez kilku adwokatów, należy się wszystkim jedno wynagrodzenie.

Art. 7.

Taksa obejmuje wynagrodzenie za wszelkie czynności w danej sprawie i bez względu na jej wynik.

Wydatki ulegają likwidacji osobnej.

Art. 8.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu nie da się ustalić, określi sąd wynagrodzenie adwokata według swego uznania do wysokości 10,000 marek polskich.

Art. 9.

W razie zmiany wartości przedmiotu sporu w toku postępowania, wynagrodzenie adwokata stosuje się do zmienionej sumy, co nie ubliża postanowieniu, zawartemu w art. 3.

Art. 10.

W sprawach przed sądami pokoju otrzymuje adwokat wynagrodzenie według uznania sądu w wysokości od 25 do 150 mk. polskich.

Art. 11.

W sprawach przed sądami okręgowemi otrzymuje adwokat następujące zasadnicze wynagrodzenie:

do 5,000 mk. polskich 6½%
najmniej jednak 100 mk. polskich;
od 5,000 mk. polskich do 25,000 mk. polskich za pierwsze 5,000 mk. pol. — 325 mk. pol.
a za resztę 3%
od 25,000 mk. pol. do 100,000 mk.
za pierwsze 25,000 mk. — 925 mk.
a za resztę 1½%
powyżej 100,000 mk. za pierwsze 100,000 mk. 2,050 mk.
a za resztę . . . . ½%

Art. 12.

Za prowadzenie procesu w drugiej instancji należy się połowa, a w trzeciej instancji należy się połowa, a w trzeciej instancji $^{1}/_{3}$ taksy za pierwszą instancję.

Art. 13.

W razie zakończenia procesu układem pojednawczym przed wszczęciem rozprawy głównej, należy

się adwokatowi 1/4 zasadniczego wynagrodzenia, a po wszczęściu rozprawy głównej wynagrodzenie podług norm, wskazanych dla instancji, w której układ zawarty został.

Art. 14.

W razie odwołania pełnomocnictwa bez uzasadnionej przyczyny przed rozpoczęciem rozprawy głównej, należy się adwokatowi 1/4 zasadniczego wynagrodzenia, a po rozpoczęciu rozprawy głównej całe zasadnicze wynagrodzenie za tę instację, w której odwołanie nastąpiło.

Gdy odwołanie uzasadnione będzie, może być przyznana adwokatowi odpowiednia część wynagrodzenia według uznania sądu.

Art. 15.

W sprawach, nie objętych powyższemi przepisami, sąd w braku umowy ustala wynagrodzenie adwokata według swego uznania.

Art. 16.

W procesach, rozpoczętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, wynagrodzenie adwokata ustalone będzie według dotychczasowych przepisów.

Art. 17.

Ustawa niniejsza ma zastosowanie także do obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju.

Art. 18.

Przepisy niniejsze obowiązują na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego.

Dan w Warszawie dn. 8 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:
(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:
(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Supiński.*

„Dz. Pr.“ z dnia 8/II 1919 r. № 15 poz. 203.

OKOLNIK

do wszystkich pp. Powiatowych Komisarzy Rządowych.

W załączeniu przesyła się 10 egzemplarzy ostatniego wydania wykazu surowców i towarów, podlegających sekwestrowi i ograniczeniom przewozowym Ministerstwa Przemysłu i Handlu, z poleceniem stosownego rozdzielenia tej ilości pomiędzy organa wykonawcze i wezwania ich do przestrzegania, przy sposobności wykonania zajęć służbowych, norm i ograniczeń przewozowych na powyższe artykuły.

Sprawy, odnoszące się do wypadków nadużyć i wykroczeń przeciwko powołanym ograniczeniom kierować należy bezpośrednio do Wydziału surowców wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Bielańska 10).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Rozwadowski w. r.*

Warszawa, d. 2 maja 1919 r.

OKÓLNIK

do wszystkich Panów Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Dyrekcja Monopolu Spirytusowego otrzymała z różnych stron wiadomości, że organizują się żydowskie spółki pokątne celem skupu i masowego wywozu wyrobów wódczanych przez b. Galicję i wschodnie Kresy Polski na Ukrainę, gdzie z powodu zupełnego braku spirytusu płacą za takowy ceny 10—15 razy wyższe niż ceny, przez Dyrekcję Monopolu Spirytusowego ustalone.

Pomienione spółki adresują wyroby spirytusowe do b. Galicji, do Kresów wschodnich, albo też do miejscowości, leżących przy granicy wschodniej, skąd zamierzają przemycać takowe na Ukrainę. Na skrzynkach i listach przewozowych oznaczają niewinne towary, gdy rzeczywiście wysyłają wyroby monopolowe. Podobno osoby zainteresowane usiłują przekupywać agentów Kolejowych, celem torowania sobie drogi i zapewnienia odpowiednich skrytek do przewozu wyrobów wódczanych: w ustępach, pod ławami, w przedziałach służbowych, na parowozach pod węglem i t. d.

Dyrekcja Monopolu Spirytusowego zwraca uwagę na te zabiegi spekulacyjne, zagrażające pozbawieniem ludności miejscowej wyrobów monopolowych po cenach normalnych i uprasza o zarządzenie ścisłej kontroli nad wszystkiemi wysyłkami w stronę byłej Galicji i do wschodnich Kresów Polski, szczególnie na stacjach granicznych. Wysyłki przemycane ulegają konfiskacie na rzecz Skarbu Polskiego, osoby zaś, które przyczynią się do ujawnienia tego nadużycia, otrzymają jako premję pewien procent od wartości skonfiskowanych wyrobów.

O tem zawiadamia się Panów Komisarzy z poleceniem zwrócenia w swoim zakresie działania bacznej uwagi na stosunki, przedstawione przez Dyrekcję Monopolu Spirytusowego i energicznego przeciwdziałania nadużyciom spekulantów w razie ich wyśledzenia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Januszewski w. r.*

Warszawa, d. 2 maja 1919.

OKÓLNIK

do wszystkich PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych oraz Naczelników Policji w Warszawie i Łodzi.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że Komisarze Powiatowi względnie Naczelnicy Policji wydają pozwolenia na sprzedaż wyrobów alkoholowych, objętych monopolem.

Ze względu, że wydawanie pozwoleń na sprzedaż tych wyrobów należy do kompetencji organów skarbowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że odnośne pozwolenia, jako wydawane nie przez właściwą władzę, nie będą przez Ministerjum Skarbu uznane, zaczem osoby interesowane winne są starania o te pozwolenia ponowić we właściwych urzędach, Ministerstwu Skarbu podległych.

Wydawanie będących w mowie pozwoleń tam, gdzie to wogóle miało miejsce — winni Powiatowi Komisarze Rządowi, względnie Naczelnicy Policji bezwarunkowo zaniechać.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Januszewski w. r.*

Warszawa, 7 maja 1919 r.

OKÓLNIK

do wszystkich P. P. Powiatowych Komisarzy Rządowych oraz Naczelników Policji Komunalnej w Warszawie, Łodzi i Lublinie.

Bez względu na treść okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca r. b. w sprawie stosowania ściślejszego dozoru nad ogłoszeniami w czasopismach (Dziennik Urzędowy M. S. W. Nr. 19, poz. 240) w czasach ostatnich coraz częściej ukazują się ogłoszenia w czasopismach miejscowych poszczególnych osób, ofiarujących pewne sumy pieniężne za wyrobienie posad prywatnych lub w instytucjach państwowych z warunkiem zachowania dyskrecji.

Wobec tego, że istnieje cały szereg kaucjonowanych biur pośrednictwa pracy w celu wyjednywania pracy dla bezrobotnych lub pośrednictwa przy zmianie rodzaju zajęcia, wyjaśniam, że ogłoszenia, proponujące wynagrodzenie pieniężne za wyrobienie posad prywatnych i które w następstwie powodować mogą nadużycia, należy również zaliczyć do kategorji nienormalnych, zawierających obrazę art. 8-go Tymczasowych Przepisów Prasowych z dnia 7-go lutego 1919 roku.

Polecam więc Panom stosować względem redakcji czasopism miejscowych, drukujących ogłoszenia treści powyższej, rygory, wymienione w okólniku z dnia 13 marca 1919 roku.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *J. Gorzechowski w. r.*

Warszawa 30/IV 1919 r.

OKÓLNIK

do wszystkich pp. Powiatowych Komisarzy Rządowych oraz Naczelników Policji Komunalnej w Warszawie, Łodzi i Lublinie.

W myśl art. 7-go Tymczasowych Przepisów prasowych z dnia 7-go lutego 1919 r. drukowanie ogłoszeń, dotyczących sprzedaży lekarstw i sposobu ich użycia oraz leczenia chorób, wymaga zezwolenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Wyjaśniam, że ogłoszenia powyższe winny być nadsyłane celem zaaprobowania do Dyrektorów Okręgowych Urzędów Zdrowia w Warszawie i Łodzi, w innych zaś miastach—do właściwych lekarzy powiatowych.

Wobec tego polecam zawiadomić redakcje czasopism miejscowych, aby nie zamieszczały ogłoszeń, dotyczących sprzedaży lekarstw i sposobu ich użycia, oraz leczenia chorób, niezaaprobowanych przez wymienione urzędy.

W razie stwierdzenia wypadków ogłaszania wiadomości powyższych bez uprzedniego zaaprobowania właściwych urzędów, należy osoby, winne świadomego pogwałcenia przepisów prawa obowiązującego, pociągnąć do odpowiedzialności sądowej z art. 299-a Kodeksu Karnego.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych.
(—) *J. Gorzechowski w. r.*

Warszawa, d. 6 maja 1919 r.

OKÓLNIK

do wszystkich PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Byłe władze okupacyjne pozostawiły po powiatach wiele różnych aktów o treści statystycznej.

Poleca się PP. Powiatowym Komisarzom Rządowym przesyłać ten materjał statystyczny w celu opracowania, o ile tylko nie jest bezpośrednio potrzebny przy urzędowaniu, wprost do Głównego Urzędu Statystycznego (Warszawa, Jasna 10)

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Januszewski w. r.*

Warszawa, 6/V 1919 r.

Z Ministerstwa Aprowizacji.

Do Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją napływają skargi na to, że kupcy zarówno hurtowi, jak i detaliści przy sprzedaży pomarańcz stawiają kupującym za warunek nabywanie jednocześnie i cytryn.

Tego rodzaju przymus uważa Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją za nieuczciwą manipulację, mającą na celu uzyskanie ceny za cytryny wyższej, niż tej, która odpowiada warunkom targowym i wobec tego pociągać będzie winnich do odpowiedzialności.

Lekarz weterynarji pow. Łódzkiego komunikuje:

W majątku Sarnówku, gminy Puczniew, powiatu Łódzkiego, została stwierdzona zaraza płucna bydła rogatego. Wszystkie środki dla umiejscowienia i stłumienia tej choroby zostały przedsięwzięte.

Nosacizna w stajni Fiszla Goldluma w Tuszynie została stłumiona i wszystkie zarządzone tamże środki zapobiegawcze zniesione.

Nosacizna została stwierdzona u konia Krauzego Krystjana, we wsi Jędrzejowie, gminy Wiskitno, powiatu Łódzkiego. Wszystkie środki dla stłumienia tej choroby zostały przedsięwzięte".

We wsi Chojnach, gminy Chojny, powiatu Łódzkiego u konia Amalji Szwajgert została stwierdzona nosacizna. Wszystkie środki dla stłumienia tej choroby zostały przedsięwztęte.

OGŁOSZENIE.

Na posiedzeniu Wydziału Zaprowiantowania Miasta z dnia 7-go maja r. b. uchwalono wydawać po 1 funcie nafty miesięcznie na mieszkanie i tylko tym osobom, które wylegitymują się świadectwem gospodarza domu, że nie posiadają żadnego innego oświetlenia.

Wszystkie kooperatywy obowiązane są stosować się do powyższej uchwały.

Gospodarze domu winni wydawać świadectwa na prawo otrzymania nafty tylko tym lokatorom, którzy nie posiadają żadnego innego oświetlenia. Wszelkie nadużycia w wydawaniu świadectw będą karane sądownie.

MAGISTRAT.

OGŁOSZENIE.

Niniejszym podaje do wiadomości właścicieli i dyrektorów kinematografów, kabaretów i t. p., że wystawianie na chodnikach lub wywieszanie na ulicy wszelkiego rodzaju plakat i widoków rażących pod względem estetycznym i pornograficznych, wywołujących zbiegowiska i tamujących ruch uliczny jest surowo wzbronione.

Mogą być wystawiane na widok publiczny tylko fotografje dotyczące demonstrowanego obrazu zatwierdzone przez Wydział Prasowy Prezydjum Policji.

Niezastosowanie się do powyższego będzie ścigane karami porządkowemi.

Naczelnik Policji B. ZBROŻEK.

ŁÓDŹ, dnia 20 maja 1919 r.

OGŁOSZENIE.

Wójt gminy Górki, powiatu Łódzkiego, niniejszym podaje do wiadomości, że w dniu 27 maja r. b. o godzinie 11 rano, w osadzie Tuszynie, w budynku kancelarji gminnej odbędzie się sprzedaż z licytacji głośnej prawa polowania na polach, pastwiskach i w lasach osady Tuszyn obejmujących ogólną przestrzeń 3040 polskich mórg, na okres czasu 3-ch letni od 15 sierpnia 1919 r. do 15 sierpnia 1922 r. od sumy 1944 Mk. in plus. Warunki można przejrzeć w każdym czasie w kancelarji Urzędu Gminnego w Tuszynie.

Wójt gminy Górki SKOTNICKI.

Tuszyn 19-V 1919 r.

Zarząd Stowarzyszenia Komiwojażerów

niniejszym podaje do ogólnej wiadomości, że wypłata wygranych loterji, wylosowanej 20-go marca r. b. odbywać się będzie w kasie Stowarzyszenia do 15-go czerwca r. b. włącznie. Po upływie tego terminu żadne reklamacje uwzględniane nie będą.

Drobne ogłoszenia.

Apter Jakób zgubił paszport. Przejazd 39.

Aspis Baila zgubiła paszport Drewnowska 5.

Arct Ela zgubiła paszport. Benedykta 94.

Bińkowski Antoni, zgubił paszport. Zielona 40.

Borstein Majer Vojch zgubił paszport. Podrzeczna 14.

Chwat Cale zgubił paszport, weksel na 22 tysiące mk. blanko, przedarte na wpół.

Cweigenbaum Hinda zgubiła paszport, zaświadczenie o wymeldowaniu z gminy Wolanow. Krótka 5/7 Bałuty.

Danijuszewski Aron zgubił paszport. Zachodnia 52.

Epstein Eljasz zgubił paszport. Wólczańska 3.

Eizenberg Wolf zgubił patent. Nowomiejska 4.

Fruchtgarten Icek Hersz, zgubił patent i spis przemysłowy. Franciszkańska 9.

Fajner Jona Mendel zgubił paszport. Zgierska 12.

Goldberg Hana zgubiła paszport. Północna 14.

Glükson Haja zgubiła paszport. Ogrodowa 1.

Grünberg Jakób Icek zgubił paszport. Składowa 13.

Grünberg Krzysztof zgubił paszport. Średnia 149.

Gelhorn Cudyk zgubił paszport. Kelenbacha 11.

Goldstein Mendel zgubił paszport. Kelenbacha 11.

Grünstein Szoel zgubił paszport. Piotrkowska 7.

Goldman Dwojra i Hela, zgubiły paszporty. Lutomierska 5.

Heinze Teobald Adolf zgubił paszport. Milsza 47.

Jeske Otto zgubił paszport. Dolna 5.

Jakubowicz Rebeka zgubiła paszport. Aleksandryjska 25.

Jakobsohn Natanowi i Heni skradziono paszporty. Południowa 42.

Jachimowicz Tobe Feige zgubiła paszport. Zgierska 30.

Katz Abram zgubił paszport. Kilińskiego 50.

Kempner Hersz zgubił paszport i węglową kartę. Kilińskiego 40.

Kenig Efreijem Leizer zgubił paszport. Dzielna 2.

Kołton Boruch Leib zgubił paszport. Aleksandryjska Nr. 18.

Kornblum Nusen zgubił paszport. Rzgowska 6.

Kalma Natan zgubił paszport. Fajfra 6. (Bałuty).

Kantorowicz Henoch zgubił kartę węglową. Szkolna 8.

Kleinman Leon zgubił paszport. Cegielniana 4.

Krawiec Władysław zgubił paszport i pozwolenie na broń. Gmina Brus.

Lalek Katarzyna zgubiła paszport. Wólczańska 6.

Linkowski Leib Hersz zgubił paszport. Cegielniana Nr. 66.

Lewi Jakób Leiser zgubił paszport. Królewska 19. (Kutno).

Lewkowicz Karol zgubił paszport. Drewnowska 9.

Lipszyc Pinkus zgubił paszport. Aleksandrów.

Łopata Szlama zgubił paszport. Kielbacha 4.

Margulis Binem Dawid zgubił paszport. N.-Rynek 11

Mazelsze Wolf zgubił paszport i różne dokumenty. Wschodnia 16.

Majer Antoni i Weronika zgubili paszporty. Zielona Nr. 46.

Miszenberg Ita, Gołda, Rifka, Hana, Różia zgubili paszporty. Północna 21.

Michalski Jan zgubił tymczasowy paszport. Aleksandryjska 28.

Müller Olga zgubiła patent i spis przemysłowy. Kopernika 15 (Chojny).

Neumüler Aron zgubił paszport. Podrzeczna 15.

Nierenberg Feiga zgubiła paszport. Kamienna 1.

Pik Roza zgubiła paszport. Zgierska 44.

Piadziewicz Kazimierz zgubił paszport. Nowo-Targowa Nr. 11.

Pittel Mendel zgubił pasz port. Zachodnia 15.

Połkowski Majer zgubił paszport. Franciszkańska 8.

Peter Pinkus Aron zgubił paszport. Długa 11.

Pilgrom Abram zgubił paszport. Cegielniana 29.

Praszkier Jakób Szlama zgubił paszport. Kamienna 17.

Radomski Maks zgubił paszport. Kilińskiego 23.

Rozenblum Emanuel zgubił spis przemysłowy. Zelów.

Salamon Mozes zgubił paszport. Wschodnia 27.

Srebnagóra Szyja, zgubił paszport. Brzezińska 39.

Szyndel Albert zgubił paszport. Sporna 4.

Szotla Cela zgubiła paszport Brzezińska 68.

Strauch Szmul zgubił paszport. Kościelna 1.

Szolc Bronisław zgubił paszport. Milsza 34.

Szpigel Pinkus zgubił paszport. Lutomierska 4.

Spiro Moszek Aron zgubił paszport. Zgierska 28.

Teszner Aleksander zgubił paszport. Tepera № 16 (Radogoszcz).

Toporek Józef zgubił paszport. Północna 10.

Ton Mendel zgubił paszport. Kilińskiego 19.

Wutke Otto zgubił paszport. Cegielniana 70.

Weiss Renia zgubiła paszport. Pańska 18.

Warszawska Frania zgubiła paszport. Fiszera № 14. (Bałuty).

Wiener Dawid zgubił kartę chlebową na 4 osoby. Al. Kościuszki 39.

Weinreb Maria zgubiła patent i spis przemysłowy. Kamienna 17.

Zginął weksel z wystawienia Samuela M. Kapłana Rub. 140, płat. 25 IX 1914 w Kaliszu. Żyranci A. Lichtenstein, A. Helfgot, Süssman Bornstein, I. M. Weksler. Weksel został unieważniony, ostrzega się przed nabyciem.

Złotnicka Róża zgubiła paszport. Zawadzka 24.

Zgubiono koncesję na uruchomienie farbiarni, karbonizacji i siepaczarni firmy W. Reichert i S-ka w Zgierzu, wyd. przez Komisarza Ministerstwa Handlu i Przemysłu w Łodzi.

Zylberstein Szaja zgubił paszport. Kilińskiego 19.

Wydawnictwo Komisarjatu Ludowego na pow. Łódzki. Tłocznia E. Kulisza w Łodzi, ul. Średnia № 24.